

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

Les dues Andorres

El país necessita més consens

Dissabte passat podíem llegir a *El Periòdic* l'autoaplaudiment del president del grup parlamentari de DA a la "Llei per a la millora del poder adquisitiu i en matèria d'habitatge" que la majoria va aprovar el dijous 19 de gener.

Aquella tribuna d'opinió és un exemple del que han estat aquests quatre anys: es prenen les decisions mirant des d'una torre d'ivori que és on s'han encimbellat els que governen desconnectats de la realitat del conjunt del país.

Una bona prova d'això la plantejava, en la mateixa pàgina de l'edició del dissabte, l'editorial de *El Periòdic* explicant el "nyap vergonyós" que havia portat el Govern a "fer el ridícul" en els càlculs inicialment presentats amb gran desplegament de comunicació cloroform.

Amb les eleccions generals a tocar potser ha arribat el moment de posar damunt la taula de debat la preocupant consolidació de dues Andorres, que van a velocitats diferents econòmicament i, en conseqüència, socialment.

A casa nostra hi ha famílies que viuen al llindar de la pobresa. Hi ha moltes persones i famílies que s'alimenten i es vesteixen gràcies a la solidaritat de la Creu Roja i de Càritas Andorrana. Aquesta darrera entitat ens alerta, any rere any, de la preocupant consolidació d'una fractura social.

El Govern ha publicat, en el Baròmetre del Grup de Recerca Sociològica del segon semestre del 2022, més dades que confirmen la fractura.

Pel que fa a la situació econòmica personal un 12,7% dels enquestats diuen que la seva situació econòmica és dolenta o molt dolenta i un 39,7% la qualifica de regular. Un 48,6% dels enquestats la consideren bona o molt bona.

A causa de l'augment del cost de la vida, la majoria de les persones enquestades afirmen que han hagut de reduir despeses en diferents àmbits, sobretot en els desplaçaments amb vehicle pro-

ge. De mitjana es destina el 38% dels ingressos mensuals a pagar l'habitatge.

A casa nostra la pobresa és invisible perquè la comunicació cloroform de DA nega des de fa anys l'existència de dues Andorres. Però que no es vegi no vol pas dir que no hi sigui, amagada i silenciosa.

Les coses no estan pas bé per a ningú. Però cada dia hi ha més persones que ho passen realment malament.

Però els que manen viuen en la seva bombolla. El discurs que caracteritza l'actuació de DA en l'àmbit social s'assembla força al que ha escrit Arturo Pérez-Reverte: "S'ha substituït biblioteques per xarxes socials, cultura per filantropia i raó per sentiments."

Això sí, no s'obliden de picar l'ullet als seus valedors, afirmant que són conscients que les mesures aprovades pel Consell General "impliquen esforços a les empreses i propietaris, que també pateixen la inflació." Per això el president del grup parlamentari de DA assegura que només les han defensat "des de l'excepcionalitat i la seva limitació en el temps."

No hi ha cap discurs parlamentari pompós sobre l'esforç i meritocràcia que pugui dissimular que hi ha avui dues Andorres. Potser per això molts dels nous electors d'Andorra ja no voten.

Les conseqüències polítiques i socials d'aquest pervers mapa econòmic crec que expliquen la necessitat urgent de buscar sumar esforços vers un gran acord polític nacional.

Càritas ens alerta any rere any de la consolidació de la fractura social

El 60% de la població destina més del 30% dels ingressos a pagar l'habitatge

pi, un 15% en proves mèdiques i un 12% en despeses amb els fills. Si es consideren només els casos que tenen fills a càrrec, augmenta fins a un 27% els que diuen que han hagut de reduir les despeses.

D'altra banda, tercer element de la fractura social, un 23,6% de les persones enquestades afirmen que destinen menys d'un 30% dels seus ingressos per pagar el seu habitatge, un 37% hi destina entre un 30% i un 49% i un 23% utilitza més de la meitat dels ingressos mensuals de la seva llar per pagar el seu habitat-